I

(Meddelelser)

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

af 17. november 2003

om vedtagelse af adgangsforbud i medlemsstaterne til anlæg, hvor der spilles internationale fodboldkampe

(2003/C 281/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til Rådets afgørelse 2002/348/RIA af 25. april 2002 om sikkerhed i forbindelse med internationale fodboldkampe [1],

som henviser til Rådets resolutioner af 9. juni 1997 [2] og 6. december 2001 [3] og om forebyggelse og bekæmpelse af fodboldvandalisme, og

som tager følgende i betragtning:

— Unionen har i henhold til artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udformning af fælles handling mellem medlemsstaterne bl.a. inden for politisamarbejde.

— Antallet af personer, der enten individuelt eller på organiserede ture regelmæssigt rejser rundt i Europa for at overvære fodboldkampe eller konkurrencer i andre lande, er stadigt stigende.

— Der er forekommet episoder, hvor sportsinteressen er udartet til uroligheder og voldshandlinger, der hindrer, at man som tilskuer frit og fredeligt kan overvære de pågældende kampe; dette skærper behovet for at sikre Den Europæiske Union som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

— Medlemsstaterne har i disse år udarbejdet samordnede foranstaltninger, der skal vedtages med henblik på sportsbegivenheder med international dimension. Foranstaltningerne har vist sig at være effektive, og de viser meget tilfredsstillende, at der er et særdeles veludviklet samarbejde mellem EU-medlemsstaternes politimyndigheder med henblik på at sikre den offentlige orden ved fodboldkampe, der er internationale eller har international betydning.

— Udvekslingen af oplysninger mellem de europæiske lande vedrørende fodboldfans, deres bevægelser i eller til andre lande samt deres fredelige eller voldelige adfærd er efterhånden blevet systematisk og rettidig. I nogle tilfælde er dette samarbejde, som følge af nationale fangruppers rejser til udekampe, blevet intensiveret yderligere gennem udsendelse af politifolk til den medlemsstat, hvor den internationale kamp foregår, således at disse, som led i gældende aftaler og praksis, kan yde de lokale myndigheder den nødvendige informative og operative støtte.

— De internationale ekspertmøder har resulteret i en nyttig udveksling af operative erfaringer, hvilket inden for de forskellige nationale rammer har fremmet udarbejdelsen af parallelle strategier til imødegåelse af uroligheder samt gennemførelsen af en minimumsstandard for forebyggende foranstaltninger, der er fælles for alle medlemsstaterne.

— På grundlag af denne sum af fælles erfaringer på europæisk plan bygger sikkerhedsforanstaltningerne ved de vigtigste sportsbegivenheder — som de olympiske lege og hhv. Europa- og verdensmesterskaberne i fodbold — på modeller, der allerede er afprøvet ved tidligere lejligheder, men som er blevet forbedret gennem de senere erfaringer.

— Disse foranstaltninger blev i 1999 samlet, bearbejdet og ajourført i en håndbog navnlig med det formål at kodificere det allerede fungerende samarbejde på dette område i én samlet tekst.

— Håndbogen blev ajourført og i vidt omfang suppleret med resolutionen af 6. december 2001; for øjeblikket indeholder den bestemmelser om de forskellige former for politisamarbejde, om de sikkerhedsforanstaltninger, der er obligatoriske, om forbindelserne mellem politi og medier, samarbejdet med fangruppernes ledsagere (stewarder) og arrangørerne af begivenhederne, samt om betingelserne for adgang til stadionerne og billetsalg.

— Ved Rådets afgørelse 2002/348/RIA er der i alle medlemsstaterne oprettet nationale kontaktpunkter for udveksling af oplysninger om fodboldvold, dvs. nationale ad hoc-strukturer, hvis kompetence og formål er fastlagt i afgørelsen.

---

[1] EFT L 121 af 8.5.2002, s. 1.

[2] EFT C 193 af 24.6.1997, s. 1.

[3] EFT C 22 af 24.1.2002, s. 1.

— En effektiv forvaltning af nationale og internationale fodboldkampe kræver, at alle interesserede parter i forbindelse med et fodboldarrangement anlægger en helhedsstrategi, og der anbefales derfor et godt samarbejde mellem politi, organisatorer og sportsorganisationer.

— Disse fremskridt og resultater indbyder til at opstille nye mål, der yderligere kan intensivere politisamarbejdet på dette område.

— Forbuddet i en række medlemsstaters nationale retsregler mod adgang til fodboldstadioner for personer, der tidligere er blevet dømt for voldshandlinger, har vist sig at være særdeles effektivt.

— Muligheden for at indføre en tilsvarende ordning på europæisk plan er tidligere blevet undersøgt, bl.a. på møder mellem nationale eksperter.

— De regler, som organisatorerne har fastsat for billetsalg, kan bidrage effektivt til sikkerheden i forbindelse med fodboldkampe, da de især tager sigte på at adskille rivaliserende fangrupper, forhindre overfyldte stadioner og kontrollere tilskuerstrømmen samt sørge for, at kompetente myndigheders eller sportsorganisationers forbud mod adgang til de pågældende stadioner håndhæves,

HAR VEDTAGET FØLGENDE RESOLUTION:

1. Medlemsstaterne opfordres til at undersøge muligheden for at indføre forbud imod adgang til fodboldstadier for personer, der tidligere er blevet dømt for voldelig adfærd i forbindelse med fodboldkampe.

2. For at sikre overholdelse af de nationale bestemmelser om adgangsforbud bør medlemsstaterne supplere dem med bestemmelser om sanktioner i tilfælde af overtrædelse.

3. Enhver medlemsstat, der har indført adgangsforbud, jf. punkt 1, opfordres desuden til at overveje muligheden af at tage passende initiativer, således at de bestemmelser, der vedrører nationale forbud mod adgang til sportsanlæg, også kan udvides til at omfatte visse fodboldkampe i andre medlemsstater, og tage hensyn til bestemmelser om forbud, der er indført af andre medlemsstater.

4. Hvis sportsorganisationer i en medlemsstat har udstedt adgangsforbud, opfordres medlemsstatens kompetente myndigheder til, om nødvendigt, at tage kontakt med disse sportsorganisationer for at undersøge, om de nationale adgangsforbud vil kunne gælde for fodboldkampe i andre medlemsstater. Hvis der er behov for det, opfordrer medlemsstaterne de pågældende sportsorganisationer til at udveksle sådanne oplysninger indbyrdes.

5. I forbindelse med bestemmelserne i punkt 1-4 bør oplysningerne om nationale adgangsforbud videregives til værtsmedlemsstaten for en international fodboldkamp gennem de nationale kontaktpunkter for fodboldinformation, der er oprettet ved afgørelse 2002/348/RIA; oplysningerne videregives efter retningslinjerne i samme afgørelses artikel 3, 4 og 5.

6. Intet i denne resolution bør fortolkes som en fravigelse af princippet om, at udveksling af personoplysninger foregår i overensstemmelse med den nationale og internationale lovgivning efter principperne i Europarådets konvention nr. 108 af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger samt — hvis det er relevant — med anbefaling R(87) 15, vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerkomité, om politiets brug af personoplysninger.

7. Den medlemsstat, der er vært for en international fodboldkamp, bør ikke anvende de i medfør af punkt 5 modtagne oplysninger om personer, der er omfattet af andre medlemsstaters forbudsbestemmelser, til andre formål end til at forbyde dem adgang til det stadion, hvor kampen spilles, hvis dette er i overensstemmelse med national lovgivning, eller til at træffe andre foranstaltninger med henblik på opretholdelse af den offentlige orden. Personoplysninger bør kun anvendes og opbevares med henblik på den fodboldkamp, i forbindelse hvormed de er meddelt.

8. Medlemsstater, der er værter for en international fodboldkamp, opfordres til at sikre, at deres politi i nødvendigt omfang holder sig i kontakt med kampens organisatorer samt de kompetente myndigheder eller sportsorganisationer, der er relevante i forbindelse med kampen, ved hjælp af et koordineret samarbejde med henblik på gennemførelsen af denne resolution på deres respektive kompetenceområder.